

както казахмы, прѣдъ буквы *к, ш. и, х, ч, ш, щ*, трѣбува да ся измѣнява на *с*, като: *въсправихъ, исшѣхъ, искарвамъ, расходъ, расшивамъ, исчисшихъ*.

А въ прѣдлогы без, *чрѣз* буква *з* не ся измѣнява: *безконечно*.

308. Буква *с*, въ прѣдлогъ *съ*, кога ся слѣе съ другы рѣчи, и ся измѣтне *ъ*, въ произношеніе-то ако и да ѣ ся чюе гласъ-тъ на *з*, не трѣбува да ся измѣнява: така пишѣте; *сбирамъ, сборъ, сганъ, сдобыхъ*, а не: *збирамъ, зборъ, зганъ, здобыхъ* и пр.

309, Нѣкои съгласны буквы ся удвоявать, и то въ рѣчи съ окончаніе на *сшво, никъ, скый, ный*, кога сѣ произведены отъ другы съ окончаніе на *с, н*, като: *искусшво, плѣнникъ, русский, есенный*.

Сѣществително имя *исшина* пише ся съ еднѣ буквѣ *и* като въ: *исшина ли е шова*; а прилагателно *исшинна* пише ся съ двѣ *и*: като: *исшинна православна вѣра*.

## ГЛАВА ВТОРА.

*Какъ ся дѣляшь рѣчи-шы на слокове.*

310. Рѣчь, кога не може да ся смѣсти цѣла на край ряда, раздѣля ся, та ся прѣноси и на другый рядъ. За това трѣбува да ся знае, какъ ся дѣлятъ рѣчи-ты право на слокове, и за това можемъ ся води нота правила:

1) Едносложны рѣчи не могатъ да ся раздѣлятъ, та да ся прѣносятъ и на другъ рядъ напр. така не